

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๗/๒๕๕๕

วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีส่งคำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท น้ำตาลรีไฟน์ซึ่มงคล จำกัด) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ระเบียบและประกาศของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ปลัดกระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ส่งสำนวนของศาลจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามคำร้องขอของบริษัท น้ำตาลรีไฟน์ซึ่มงคล จำกัด จำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๔๒๒/๒๕๓๗ ซึ่งถูกกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นโจทก์ฟ้องต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ให้ชำระเบี้ยปรับแก้โจทก์เป็นจำนวนเงิน ๖๒,๗๕๒,๔๗๘.๐๘ บาท เนื่องจากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามประกาศ ระเบียบ และพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลจังหวัดสุพรรณบุรี จำเลยได้ยื่นคำโต้แย้งคัดค้านคำฟ้องของโจทก์เพื่อขอให้ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ โดยมีข้อความสรุปได้ดังนี้

บริษัท น้ำตาลรีไฟน์ซึ่มงคล จำกัด ได้โต้แย้งว่า คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้ออกระเบียบ ประกาศ และข้อกำหนดที่เกินกว่าที่พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้ให้อำนาจไว้ ทั้งยังอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ ของพระราชบัญญัติดังกล่าวปฏิบัติต่อโรงงานน้ำตาลต่างๆ อย่างไม่เสมอภาคกัน กล่าวคือ มีการกล่าวโทษและลงโทษให้โรงงานน้ำตาลบางแห่งชำระค่าปรับ แต่ไม่ลงโทษโรงงานอื่นที่กระทำผิดอันถือเป็นการเลือกปฏิบัติ จึงถือได้ว่าคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ออกกฎและคำสั่งทางปกครองที่เกินกว่ากฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้ บริษัท น้ำตาลรีไฟน์ซึ่มงคล จำกัด จึงขอให้ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีรื้อการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ใน ๒ ประเด็น คือ

๑. กฎและคำสั่งทางปกครองที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นกฎและคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยเกินขอบเขตที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้อำนาจไว้

LIRT

๒. ระเบียบ ประกาศ และข้อกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตน้ำตาลที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย ฯ มาใช้บังคับนั้น เป็นระเบียบ ประกาศ และข้อกำหนดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นเรื่องที่ศาลยุติธรรมส่งมาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงรับไว้ดำเนินการตามข้อ ๑๐ ของข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมีประเด็นตามคำร้องที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า

ประเด็นที่หนึ่ง กฎและคำสั่งทางปกครองที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย ฯ เป็นกฎและคำสั่งทางปกครองที่ออกเกินขอบเขตอำนาจที่พระราชบัญญัตินี้กล่าวให้อำนาจไว้ หรือไม่

ประเด็นที่สอง ระเบียบ ประกาศ และข้อกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตน้ำตาลที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๒ ว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ต้องเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจอธิปไตยเท่านั้น มิใช่ระเบียบ ข้อบังคับ หรือกฎซึ่งออกโดยฝ่ายปกครอง ดังนั้น จากประเด็นในคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยนั้น เป็นเรื่องที่ต้องให้พิจารณาเกี่ยวกับกฎและคำสั่งทางปกครอง ระเบียบ ประกาศ และข้อกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตน้ำตาลที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย ฯ นั้น มิได้เป็นการขอให้วินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยยกคำร้อง

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand